8ste JAARGANG. CURACAO DEN 5n. SEPTEMBER 1891. N° 401

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN OPMERKENSWAARDIG ARTIKEL.

Van de hand des heeren Crispi is in de *Contemporary Review* een artikel verschenen dat door de fransche pers met een schaterlach ontvangen, en door een gedeelte der engelsche vrij scherp gecritiseerd is: waar sommige italiaansche bladen den draak meê steken en waarover de duitsche en oostenrijksche een opmerkelijk stilzwijgen bewaren.

Had men een oogenblik aan een belangrijke trek van gezond verstand gedacht, toen de premier, na zijn burgerlijke nederlaag, zich te Napels terugtrok, het zou weldra blijken dat hij zich evenmin verborgen zou kunnen houden als zijn voorganger in Duitschland, die het niet van zich verkrijgen kon, zich dicht in den mantel van zijn roem te wikkelen en daarin te sterven. Crispi moest spreken. Europa's toestand eischte het. Daar dreigde een gevaar dat hij zou bezweren. Dat gevaar hing over Frankrijk. De katholieke beweging aldaar: de politieke stroomingen: de toost van kardinaal Lavigerie: de brief van kardinaal Rampolla: de wederzijdsche allerwelwillend toesprekingen van den President der fransche Republiek, en de Mgrs. Rotelli en Ferata — dat alles dwong Crispi tot spreken. En weldra verscheen een opstel in genoemde *Review*.

Crispi begint zijn artikel met een aansporing tot een kalm en bedaard onderzoek der toestanden, en geeft dan de redenen aan, waarom hij zijn artikel schrijft. Men had immers Italië ondankbaar genoemd toen het zich van Frankrijk afkeerde, om Duitschland aan te hangen. Men had beweerd, dat de nieuwe bewapening van Italië het land ruïneerde: dat in geval van oorlog Italië het onderspit zou delven en zijn eenheid te gelijk met de monarchie zou vallen, om over te gaan in een vereenigde republiek, die alleen met Rome en den Paus op voet van vrede zou kunnen leven. Hierop had hij vroeger reeds geantwoord: maar aangezien hij meende naar aanleiding van dat antwoord door de *Siècle*, de *Lanterne* en de *Revue des deux Mondes* beleedigd te zijn moest hij die bladen nu antwoorden.

Hoofdzakelijk richt Crispi zich in zijn artikel tegen het Vaticaan, dat naar zijn vaste overtuiging door Frankrijk in zijn eer en macht zoekt hersteld te worden. De Paus en zijn dienaren zijn het, die de Republiek willen en de nationale eenheid van Italië zoeken te verbreken. Dit bewijst hij uit een brochure van pater Tosti, die zich als bemiddelaar aanbood tusschen Leo XIII en het italiaansche gouvernement, om een *modus vivendi* te verkrijgen, die de rechten van beide partijen handhaafde. Dit was echter niet naar den zin van Frankrijk, dat den Paus onmiddelijke hulp aanbood, indien Hij naar zijn raad wilde luisteren.

De Paus kon zich dan midden in Italië een staat uitkiezen, met rijker omstreken dan de oude. Hij behoefde daarvoor slechts alle betrekkingen met Italië te verbreken en ook het Vaticaan te verlaten: dan kon Frankrijk de romeinsche quaestie aanstonds op het tapijt brengen.

Hoe duidelijk blijkt hier Frankrijks toeleg, om den Paus in zijn tijdelijke macht te herstellen!

Maar Crispi heeft meer pijlen in zijn koker.

Toen er in September 1870 sprake van kwam, dat Pius IX Rome verlaten zou, bood Frankrijk hem een verblijfplaats aan op zijn grond.

En nog onlangs, na het gebeurde met het standbeeld voor Giordano Bruno, nam Frankrijk alleen de circulaire van kardinaal Rampolla ernstig op, terwijl de andere mogendheden, die eveneens door den kardinaal op de onhoudbaarheid van 's Pausen toestand te Rome gewezen werden, die ter zijde legden. Alweder bood Frankrijk den Paus een wijkplaats aan, maar deze had den moed niet, om de raadgevingen van het Kabinet van Parijs op te volgen. Frankrijk had toen tegen het Boulangisme te kampen; had de handen vol met de parijsche tentoonstelling en hield dus niet op zijn aanbod aan. Zoo bleef Leo XIII te Rome! Maar duidelijk was toch weder Frankrijks toeleg gebleken: den Paus nl. in zijn tijdelijke macht te herstellen!

Hoe geheel anders had het, naar Crispi's oordeel, behooren te handelen. Het had den raad van Thiers in beoefening moeten brengen, dien hij het in de laatste dagen van zijn leven gaf: de eenheid van Italië als een feit aan te nemen en daarin Oostenrijk te volgen. Maar het schijnt, dat Frankrijk de hoop niet op wil geven, om den Paus weer als Souverein in Rome te zien en daarom moet Italië, altijd op zijn hoede wezen. Wie weet, of de dag niet spoedig aanbreekt, dat Frankrijk weer een expeditie naar Rome uitzendt, of de quaestie van het Vaticaan voor de europeesche Mogendheden brengt, gelijk het reeds meermalen beloofd heeft. En dat ondanks de waarborgen, die Italië gesteld, ondanks de welwillendheid, die hij, Crispi, zoo dikwerf betuigd heeft.

Neen, Frankrijk is de vriend van het ééne Italië niet. Het ontvangt de Pauselijke gezanten, met een eerbetoon, als geen ander te beurt mag vallen. Bij een vriendelijke overeenkomst tusschen Engeland en Italië richt het zich op het bitterst tegen het „trouwelooze Albion". Kan de vijandschap zich duidelijker openbaren?

Maar Frankrijk moge toezien! Heeft Italië behoefte aan vrede, Frankrijk evenzeer. Het is het rijke land van voorheen niet meer. Zijn bewapening put het uit. Zijn schulden stijgen. Wordt dit in Frankrijk begrepen, dan, „Broeders, elkander de vriendenhand gereikt en alle twisterijen op zijde gezet, niet voor ons zelven maar voor het welzijn van twee volkeren."

Het zal niemand verwonderen, dat Frankrijk dit schrijven schaterlachend ontvangen heeft. Crispi heeft zich eens zinspelende op zijn grijsheid en vaderlandsliefde, bij de Etna vergeleken,, die van binnen brandt en wiens kruin met sneeuw bedekt is: toen hij dit artikel schreef, schijnt de warmte van zijn hart echter naar het hoofd geslagen te zijn en dit met neveldampen gevuld te hebben. Terecht schrijft *Figaro* daarom: „Wij wisten dat de heer Crispi slechts ooren heeft voor hetgeen hij zelf zegt, maar hij had ons nog niet aan het vergeten van beleedigingen gewend. Hij blijve bedaard; na het artikel, dat hij nu in het licht heeft gegeven, mag hij schrijven, wat hij verkiest: niemand zal het meer ernstig opnemen!"

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De feestdag der geboorte van H. M. onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina werd te dezer stede verleden Maandag niet zonder geestdrift gevierd, volgens het aangekondigd program, waarvan alle nummers in goede orde konden worde uitgevoerd, zooals trouwens onder onzen regenloozen Curaçaoschen hemel te verwachten viel. De "gouden feestzon" toch ontbreekt hier zelden of nooit. Althans, toen verleden Maandag de morgensaluutschoten stad en eiland deden daveren van hun luide hulde, vonden zij niet alleen de vlaggen in top, maar ook de zon op haar post, en baadden huizen, haven en zee in overvloed van dartel stralend licht, dat geen echt zoon van het land van Rembrandt, op zulk een dag vooral, onbewogen laat. Jammer, dat met het hooger stijgen der zon, de prozaïsche zijde van den zonneschijn zich allengs duidelijker vertoonde: het beloofde een heete dag te worden. Zulks verhinderde echter niet, dat, klokke negen, onze wakkere schutters en soldaten in dubbele rijen voor het raadhuis stonden opgesteld ten aanschouwe van een dichte menigte stedelingen en buitenlieden, die het "vinnig stralen van de zon"

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

E huez koe personalmente kier a acompanjá e anciano, tabata hondamente impresioná. Tan conmové él a sinti su corazón, koe pa un momento él també a uní su oracion na e dje jioenan di Loverghem.

Caba e pastor, apoyando riba schouder dje hoben sacerdote i di Hendrik, a pasá meimei dje hilera di aldeanonan, saludando un i toer coe dulcísima complacencia. Coe lágrima na wowo él a cogé Hanna chikita, koe a reconocéle i a pasá manoe rondó di su garganta, brazá, manera e jioe tabatin costumber di haci, tempoe e eclesiástico tabata sinjéle rezá.

¿Cuánto saludo di bienvenida no a resoná den Everard su oido! Di coeminsá dje anciano *maire* te na hende di más pober i di més insignificante, toer tabata p' éle un amigo, un roemán. Un rei, recorriendo su dominionan coe toer magestad i briljo imaginario, por a ser recibi coe más pompa, ma hamás coe tanto amor.

Verdad ta koe Everard a oponéle na tanta manifestación; ma el tabata obligá di permiti Loverghem di desahogá su pecho.

Te na yegada dje aldea, e pastor a sigui den wagen; ma na entrada dje pueblo él a bahá camná na pia meimei dje huez i dje hoben sacerdote.

Hanna, e jioe di Wouter, tabata strooi flor su delanti.

Ora e corteho a yegá delanti dje *Casa Maldita*, di golpi Lena a sali bin rodiljá delanti di Everard, i como si fuera avergonzada, él a tapá su cara coe su dos manoe.

E anciano a stop pará, él a lamantéle arriba, él a yaméle," e di más bon den su jioenan," bisando acerca:

— "Consolá bo, Lena; sperá den Dios, koe ta bisa bo pa mi boca: "Bienaventurado esnan koe lo yorá, pasobra nan lo haya consuelo."

Bamboleando e pobercita muger pálida a siguí tras dje corteho alegre, i diferente bê, bao dje variante gritonan di regocibo, un ke otra voz a proferí un palabra di conmiseración na favor dje desdichada mama.

— "¡Senjor pastor, bo stimá nan toer di hinter bo corazón!" e huez dici coe n' éle, aludiendo riba e aldeanonan.

— "¡O si, senjor! mi stimá nan, manera pretoe di mi wowo, principalmente esnan koe ta den un estado infeliz i deplorable: e pober Lena aki ta diez bê desdichada, él ta esposa di Wouter, i e hovencita koe ta strooi flor nos delanti, ta su jioe. Pa amor p' éle, senjor huez, mi ta rogá bo di no ser severo coe su tata extraviá, si acaso Dios haciéle comparecé un dia delanti di bo tribunal."

Den tal dulce esperanza, Everard a keda.

E dia ayi tabatin fiesta na toer camina; na pastorie, na misa, den toer corazón.

E huez en particular a participá den e alegría general: den un momento di extravio, él a condená e pastor dje aldea, i awor él kier reparà e error di toer modi posible. Poseyendo un sentimiento generoso, él tabata preferá di reconocé humildemente su falta, koe di persistí aden coe orguljo i presunción.

Amable lector, siguí nos awor bam den misa camina hinter pueblo a bai pa segunda bê e dia ayi bai gradici Dios pa e regreso alegre.

Solo vespertino ta briljá coe su rayonan color di púrpura riba e ventanan gótica dje edificio antiguo, i den dj' éle él ta esparcé un luz mística, haciendo e templo simple birá ainda más imponente i patético.

Hinter e comunidad ta na rodilja, i ayá na pia di altar e anciano Everard ta postrá delanti dje Supremo Maestro.

Orgel magistralmente tocá, ta acompanjando Hendrik cantando coe vivacidad i elevación di alma: *¡ Laudate pueri Dominum; laudate nomen Domini.* (Alabá el Senjor, boso su servidornan ¡Alabá nomber di Senjor!).

Na e momento ayí toer e almanan a convertí nan na un sô pa glorificá el Senjor di cieloe i tera. Everard no por a dominá su conmoción; i ora Hendrik, coe un voz sentimental i imponente, a cantá: *Suscitans a terra inopem, et de stercure erigens pauperem* (Bo, Senjor, koe ta arrancá desvalido fo di lodo di tera i ta elevá menesteroso pa ponéle sintá banda di príncipenan, banda di príncipenan di su pueblo); e anciano a hizá su manoenan na cieloe;

gaarne trotseerden om zich te kunnen verlustigen in het opwekkend gezicht der groote parade. Deze liep uitstekend af. De hooge representant der Koningin inspecteerde de troepen, die vervolgens tweemaal voor ZHEG. defileerden. Nadat de Gouverneur zich met zijn gevolg had verwijderd, trokken schutters en soldaten onder lustige muziek het fort weder binnen, gevolgd door de wemelende schare.

Plotseling deed zich een schouwspel voor van geheel anderen maar niet minder treffenden aard voor. Honderden menschen hielden stand voor de drukkerij der firma A. Bethencourt é Hijos en honderden handen werden uitgestoken. Het was een ware volksparade ter eere der beminde Koningin. Keurige feestblaadjes, bevattende het net omlijste portret van H. M. Wilhelmina met een geestdriftig onderschrift liet de genoemde firma, die altijd op nationale feestdagen met lof van zich doet spreken, onder de menigte uitdeelen. Dit geïmproviseerde nummer van het feestprogramma werd, — wij mogen niet verzuimen het erbij te voegen — in de beste orde uitgevoerd.

Inmiddels ware talrijke kijkgragen het fort binnengestroomd, waar een eerepoort van groen en bloemen mitsgaders de versiering der muziektent den feestindruk verhoogden: hadden honderden anderen aan den Waterkant te Otro-Banda post gevat: maar werden de schilderachtigste groepen gevormd door de vele met toeschouwers bevrachte pontjes in onze koninklijke haven. De volksvermakelijkheden zouden beginnen en geopend wordon met het kluchtige boegsprietloopen, waarbij menig toekijker, versmachtende en puffende in de gloeihitte der snel stijgende zon zich wellicht een oogenblik in de plaats heeft gewenscht dier vlugge waterratten, wien elke mislukte poging om de vlag te grijpen verzoet werd door een benijdbaar *kopjeonder*. Hoe het zij, ieder toeschouwer scheen desalniettemin het "mij en zult gij niet verjagen felle brander van omhoog" tot zijn leuze voor den feestdag gekozen te hebben, want den ganschen voormiddag volgde een groote schare kijklustigen te land en te water met onverflauwde belangstelling tot zelfs het hopelooze mastklimmen.

In den loop van den voormiddag verscheen nog een feestnummer der *Boletin* van de straks genoemde firma benevens een, naar het formaat van het blaadje bescheiden, naar den inhoud warm en hartelijk „huldeblijk" van „vele kinderen van Curaçao," zooals de onderteekening luidde.

De vijf en dertig saluutschoten van twaalven waren der lieve jeugd der stadsarmenscholen bijzonder welkom. Hoezeer haar de vermakelijkheden hielden opgetogen, voor haar lag het glanspunt van den feestdag in de aangekondigde „*verloting en uitdeeling*."

Naar verzekerd wordt, is aller verwachting ver overtroffen, maar hadden enkelen het jammer gevonden, dat alleen de stadskinderen dit pretje genoten en naief gevraagd, of in Holland alle kinderen te Amsterdam schoolgingen.

Troonde de raadselachtige „driebeenige wedloop" en het „enteren" op het heetst van den dag veel volks voor het Raadhuis, de „wedren te paard," waaraan weinig liefhebbers deelnamen, lokte toeschouwers langs de geheele uitgestrektheid van het Waaigat. Maar men stond letterlijk verbaasd over de opeengepakte bonte menigte die van de kaden, van de brug en uit pontjes den wedstrijd in sloepen gadesloegen met een belangstelling of er persoonlijke eer mede gemoeid was. De ongelijkheid der sloepen, beloonde echter die belangstelling kwalijk, daar van meet aan uitgemaakt kon worden, wie den prijs zoude wegdragen.

Des avonds te zes ure betrok de kapel van het garnizoen de muziektent en kweet zich eervoller wijze van haar niet gering noch gemakkelijk deel in de feestviering van den dag.

Na het invallen der duisternis werd hier en daar aan de woning van particulieren en van vereenigingsgebouwen door smaakvolle illuminatie en toepasselijke transparanten aan de geliefde kleine Koningin eene waardige hulde gebracht.

Één oogenblik prijkte onze prachtige haven, om acht uur, in den fantastischen gloed gloed der bengaalsche verlichting, maar dat oogenblik was onbetaalbaar verrukkelijk.

Hierop volgde ten slotte het laatste deel van het laatste nummer van het programma: het vuurwerk, dat onmisbaarste aller feestelementen. Wie, wiegelende op de klotsende golven in den zacht-frisschen avondwind der tropen, den heerlijken sterrenhemel boven zich, dit vuurwerk aanschouwden verrast werd door door de prachtig gelukte gekroonde W. kan niet dan tevreden huiswaarts gekeerd zijn met de erkenning dat de 31ste Augustus 1891 ten volle een feestdag is geweest voor het Curaçaosche volk.

Wordt bekend gemaakt, dat de lijst van kiesgerechtigden voor leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao, opgemaakt ingevolge art. 11 van de verordening van 8/16 Juni 1886 (P. B. N°. 20), van af 1°. *September a. s.*, ten zijne kantore, voor belanghebbenden ter inzage ligt.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

De Sola, H. Bennebroek Gravenhorst, L. Gravenherst 2. Penha Henriquez & C°., Lisabet Yanga, Frau Mazza, Emelie Rumer, Bethsie Pietersz.

Niet voor verzending vatbaar:

Een drukwerk geadresseerd aan A. C. van den Corput te Paramaribo en één monster geadresseerd aan Blauw & C°. te Amsterdam.

NEDERLAND.

— De Prins van Wied is dinsdagmorgen 4 *Aug.* te 9.25 ure met zijnen oudsten zoon naar Neuwied vertrokken. De jonge prins komt dezen zomer niet hier terug, zijn vader zal de kuur te Scheveningen komen hervatten.

—De Italiaansche kroonprins wordt eerlang hier te lande verwacht en zal een officieel bezoek brengen aan HH. MM. de Koningin en Koningin-Regentes.

— De dagen voor de feestviering alhier, tot herdenking van den 60sten verjaardag van den Tiendaagschen Veldtocht waren zaterdag aangebroken. Tot plechtige ontvangst was de feest-Commissie reeds tijdig aan het station aanwezig. De hr. d'Ablaing van Giessenburg, de waardige oud-vrijwilliger-jager der Utrechtsche Hoogeschool, riep als voorzitter in gemoedelijk onderhoudenden toon— in het gezicht van zijn vergrijsd auditorium en onder de schuts van de vaandels en banieren zijner oud-wapenbroeders — op hartelijke wijze hun „welkom" toe! Bij het verlaten der wachtkamer wachtte den oudstrijders eene bekoorlijke verrassing. Acht in het wit uitgedoschte meisjes, wier ouders allen nog in leven en versierd zijn met het Metalen Kruis, met de oranje-kokarden getooid, strooiden bloemen en rozen op hun weg. Nu ging de stoet voorwaarts, voorafgegaan door de muziek der huzaren, en vergezeld door eene talrijke menigte. Vóór den dierentuin werd de muziek opgesteld om de geheele rij voor zich te laten passeeren, waar hun een ontbijt wachtte. Vervolgens werd de aandacht der aanwezigen ingeroepen voor een eigenaardige plechtigheid, waartoe de voorzitter appèl liet blazen en alle krijgskameraden om zich heen liet verzamelen. Hij deelde mede, dat mevr. Bongartz Smeets, te Amsterdam, hem verzocht had, den gouden horloge-ketting, die haar vader, die ook versierd was met het Metalen Kruis, gedragen had tot zijn dood in 1865, en daarna, gedurende 21 jaren, door wijlen haren echtgenoot, die daardoor de waarde van het Souvenir in niet geringe mate verhoogde, als hulde te schenken aan den oudsten hier aanwezig zijnde ridder der Militaire Willemsorde, gedecoreerd met het Metalen Kruis, citadelmedaille of beiden, de oudste, die aan de door de schenkster gestelde voorwaarden voldeed, was de ruim 90jarige gepensionneerde generaal Goffin, een veteraan, die op zijn hoogen leeftijd het gezichtsvermogen mist en dus het geschenk niet kan aanschouwen. Bij dit geschenk was gevoegd een huldegroet van de schenkster-zelve in de navolgende versregels, waarvan al de feestvierenden een exemplaar ontvingen:

Ik bied dan den oudste, die 't Ridderkruis voert,
Een schakel, die spreekt van een band die ons [-noert.
Een schakel mij reeds door herinnering zoo dier.
Draag brave, draag gij die tot feest-souvenir.

De oude Generaal wist geen woorden te vinden, om zijnen dank uit te spreken, die hij in de allereerste plaats richtte tot Hem, die hem het voorrecht had geschonken het eereteeken zoo lange jaren te mogen dragen. Zondag-morgen werd op het plein hulde gebracht aan Z. M. Willem I en woonden de oud-strijders de parade bij in de Maliebaan. Daarna trokken zij naar het terrein van de „Witte Societeit," ter bijwoning van het Concert der kon. militaire kapel. De Commissarissen lieten niets na om de ontvangst te maken tot een der aangenaamste herinneringen van het feest. In de zaal van het „Kurhaus" te Scheveningen waren des avonds voor de oud-strijders afzonderlijke plaatsen ingeruimd, waarvan door velen gebruik werd gemaakt. Er heerschte een aangename en prettige geest. Met het zingen van het volkslied, door het aanwezige publiek, werd de avond besloten. Maandag was er wapenstilstand in het feestleger. Deze rustdag was ongetwijfeld velen welkom, na de vermoeienissen van het feestvieren op de beide voorafgaande dagen. De veteranen van het jaar 1830, zullen ongetwijfeld eene aangename herinnering medenemen aan de wijze, waarop zij op hun driedaagschen feesttocht door de Haagsche burgerij zijn ontvangen.

BUITENLAND.

Rome.— In het Vaticaan zijn de schoone gebrandschilderde glasruiten, voorstellende St. Petrus en Paulus, op de Scale regia weder aangebracht. Deze ramen, een geschenk van koning Maximiliaan van Beieren, waren bij de laatste ontploffing van den kruittoren beschadigd. De Prins-regent van Beieren heeft ze op zijn kosten doen herstellen.

— Volgens een depêche uit Bologna aan de Tribuna is, wegens de ongeregeldheden, welke aldaar zijn voorgevallen, aan den kolonel van het 50ste regiment infanterie, aan den luitenant-kolonel en aan de officieren arrest opgelegd in de vesting, en hebben alle andere officieren van dat regement huisarrest in hunne verschillende wijken. Deze arrestatiën hadden plaats, omdat de troepen te laksch waren opgetreden tegenover eene, voor de kazerne gehouden demonstratie, welke dien tengevolge op verscheidene andere plaatsen der stad herhaald werd.

Italie.—Een door den heer Bodio opgemaakte crimineele statistiek toont dat nergens zooveel misdaden gebeuren als in Italië. In 1888 werden 2574 personen wegens manslag veroordeeld, terwijl in veel sterker bevolkte landen, dat cijfer veel minder is, zooals: Duitschland 1382, Frankrijk 560, Engeland zelfs niet meer dan 171. In het jaar 1889 is het nog erger geworden in Italië, en steeg het aantal manslagen tot 2611, terwijl niet minder 72.918 gevallen van verwonding voorkwamen. De cijfers van alle andere misdaden zijn even verschrikkelijk, zoodat de heer Bodio uitroept: dit ontzaglijk aantal misdaden boezemt angst in. Hij

---

i su cara arrugá a keda inundá di lágrima copiosa.

Portin eco dje orgel a bai muriendo poco poco. Toer hende a salí fó di misa, i no a durá mucho koe quietud a extendé su brazanan riba e aldea.

¡ Maján toer pena sufri lo ta loebidá, i como un hermoso corriente di agua, interrumpí pa algún tempoe den su curso, pero liber awor di toer obstáculo, e vida pacífica lo bolbé sigui trankilamente. Paz lo penetrá di nobo den cas dje familianan, camina discordia ta imperá, i flornan marchita, apenas nan a nacé, lo bolbé florecé.

¡ Reposá sosegadamente, ó aldea dichosa! Bo tin atrobé meimei di bo e tesoro precioso — un tesoro digno di ser envidiá.

¡ Espíritu maléfico, sin embargo, ta spera oscuridad, tiniebla dj' anochi pa él desencadená su calamidadnan i esparcé nan riba mundo! Den boroto, den algazara di stadnan, aire dj' anochi ta semper cargá di malicia, di erimen; ¿ ma pakiko un dje nubianan pestífera mester camná bin pará riba e humilde Loverghem? ¿ I ta kende es un koe ta acumulá desgracia riba cabez dje aldea trankila?

¡ Miréle, atéle, e genio perverso, pará tras dje paloe grandi; — Wouter!

El a mirá e corteho bai misa; él a mirá luz dje velanan bendita riba altar; dj' aleeuw él a tendé canto di su roemán i e tono magestuoso di orgel: él a mirá e anciano Everard salí bamboleando fó di templo — nada no a conmovéle.

I sin embargo, cuanto recuerdo di su infancia no mester a bolbé trecéle riba bon camina, si acaso e último germen di virtud no a ser sofocá den su corazón.

Ora a bira completamente scur, Wouter tabata pará na un distancia di cien paso dje *Casa Maldita*.

— "Sí, lo mi vengá mi" — él a murmurá, fregando su manoenan nerviosamente,"— Mi a hurá bo, Lena, koe lo mi martirizá bo — martirizá bo den bo sentimiento di más noble, di más delicado, den bo amor di mama. ¡ Ta bo, ta bo sô por a traicioná mi; pasobra ta bo únicamente tabata sabi e secreto! Loco di mi di a keré koe e muger ayí por a stimá mi. Ta un culebra, koe porfin lo pica mi matá, mi a alimentá. ¿ Ma pakiko també mi mester a confiéle e secreto? ¿ I kiko ta sobrá mi awor despues di e imprudencia cometé? Bai rondiá, rondiá na tera stranjero, buscando medio di gana mi pan cotidiano...... ¡ Akí no tin sosiego más pa mi; mi esposa, mi roeman! ¡ Dios sabí! ¡ hasta mi jioe a lamantá su voz ta acusá mi i ta maldicioná mi!"

I amenazante e Bandido el Negro a cerrá su moketa.

........"¡ O, lo bo desaparecé!" — un voz a gritá den su corazón, mientras él a hizá su manoe ta amenazá e *Casa Maldita*: — "lo bo desaparecé, i ni un piedra lo keda riba otro. Si mi no tin ni un piedra más pa sosegá mi cabez, koe nan a vendé, arriba, nan també koe a traicioná mi, lo no haya un abrigo bao di bo techo."

¡ Bo sentencia ta pronunciá, casa paterna di Hendrik i Hanna! I sin embargo ningun hende den dje cas no tabata temé nada ainda: Hanna ta droemi trankila, sonjando ainda coe e fiesta i e flornan; Lena ta rezando pa e esposo extraviá, i Hendrik, sintá na su porta, ta canta coe un voz, koe ta sona dulce i sensible den e anochi calma, un himno flamenco, un himno di paz. Tabata e himno favorito di su mama, i koe pa esai a birá tan precioso p'éle.

Hariendo Wouter tabata scuchéle.

— "¡ Cantá awor!" — "¡ Ha! nos lo mirá si aworó tambe lo bo cantá, ora Wouter sacá su manoe riba e cas. Nos lo mirá ta kiko lo gritá más duro, si ta bo voz, ó....................."

Voz di Hendrik a bai apagando poco poco: un ora di tempoe despues Loverghem tabata durmiendo su promer sonjo.

Tabata mei anochi.

Solemnemente horloge dje aldea a bati diez dos ora.

E anochi tabata scur, como si fuera hinter Loverghem tabata bisti coe un mortaha pretoe.

Un figura pretoe a camná ketoe ketoe banda di murayanan dje *Casa Maldita*. Si tabata di día clá, lo nos a miréle boelá un muralja abao, miréle subi riba dak i miréle desaparecé den e cas. Coe prudencia el a bahá den e sala común.

El ta continuá

---

roept met aandrang de hulp in der Regeering. Staatshulp kan hier niet helpen ; het is alleen de godsdienst, die tot beteugeling van de hartstochten leidt.

Frankrijk.—Te Cherbourg wapperden honderden Fransche en Russische vlaggen ter gelegenheid van de komst van het Russische oorlogsschip "*Amiral Korniloff.*" Des middags bood de burgerij de bemanning van het schip een feestmaal aan.

— Dinsdagavond 4 *Aug.* viel een kind uit het weeshuis te Rive-de-Gier, door te dicht bij een vijver te spelen, in het water. Twee Zusters van het huis snelden het te hulp en sprongen het na. Een harer slaagde er in, het kind te grijpen en aan den kant te brengen, maar de andere, Zuster Leontine, verdween onder water. Toen men haar eruit had getrokken, had zij opgehouden te leven, als slachtoffer harer toewijding.

Belgie.—Vroeg in den morgen kwam een oud vrouwtje hijgend en zuchtend voor het hek van het koninklijk paleis te Laeken. Met tranen in de oogen vroeg zij aan den wachthebbenden grenadier, of het waar was, dat de koningin ziek was.

Toen zij tot antwoord kreeg, dat de koningin buiten gevaar was, begon zij opnieuw te huilen, doch ditmaal van vreugde.

"Zou ik haar niet eens mogen zien ?" hernam het vrouwtje.

De soldaat keek haar verwonderd aan en beduidde haar, dat dit niet ging.

"O, wees maar gerust," vervolgde zij "de koningin kent me wel. Den mantel, dien ik hier aan heb, heeft ze mij dezen winter zelf gegeven."

Het vrouwtje sprak waarheid, wat den grenadier naderhand bleek, toen hij het geval vertelde.

In November van het vorige jaar zag de Koningin, die in een rijtuig zat, op den hoek eener straat eene arme oude vrouw zitten, bibberend van koude, daar zij bijna geen kleeren aan het lijf had. De Koningin liet onmiddellijk stilhouden, nam haar eigen mantel van de schouders en gaf hem aan de arme vrouw, wie ze bovendien nog eenige geldstukken in de hand stopte.

Het was dezelfde vrouw, die Dinsdag naar de gezondheidstoestand der koningin kwam informeeren.

De gezondheid der koningin heeft niet in het minst geleden. Gisteren heeft zij met prinses Clementine per spoor de reis van Laeken naar Spa gemaakt, waar zij eenigen tijd denkt door te brengen. De koningin zag er uitstekend uit en scheen in het geheel niet ziek te zijn geweest. Evenwel vergezelt haar de hofarts, dr. Wimmer. De minister-president Beernaert deed den vorstelijken reizigsters uitgeleide.

Duitschland.—Tot lid van den Rijksdag, in plaats van wijlen graaf Von Moltke, is te Mannheim de conservatief Schinck gekozen. Tien naïeve kiezers stemden op keizer Wilhelm.

— Het officiëele blad van Wurttemberg bevat eene nota, waarin wordt medegedeeld, dat de gezondheid des Konings in den loop van deze week opnieuw te wenschen heeft overgelaten.

Nader meldt men, dat de geneesheeren er niet in kunnen slagen, de uitbreiding der ziekte, waaraan de grijze Vorst lijdende is, tegen te gaan.

— Gansch Berlijn is in ontsteltenis, door de ontdekking van bedriegerijen op groote schaal bij de „Deutsche Bank." Een of meer harer beambten hebben, het in hen gesteld vertrouwen grovelijk misbruikt, waardoor de bank een verlies zal lijden van ruim een millioen mark. Naar gemeld wordt, heeft een der ontrouwe beambten, in samenwerking met een makelaar, aan de beurs in roebelnoten gespeculeerd en door den laatste zijne verbintenissen op naam doen plaatsen van de „ Deutsche Bank," waar de bedoelde ambtenaar alsdan de valsche bewijsstukken flatteerde en stempelde, en door vervalsching van zijn register gedurende geruimen tijd het bedrog voor de controleerende ambtenaren en directie verborgen wist te houden. De verbintenissen, krachtens deze manoeuvres, welke heden vervallen, loopen over 5,270,000 roebel. Als de „ Deutsche Bank," gelijk zij wel verplicht zal wezen, deze verbintenissen gestand doet, beloopt het te lijden, verlies omstreeks 1,100,000 mark.

Engeland.— Men weet, dat de directeur van het *Freeman's Journal*, de heer Dwyer Gray, Parnell is afgevallen. Het blad blijft hem evenwel steunen : de redactie verklaart, dat, als de directeur meester van het terrein blijft in de vergadering van aandeelhouders, waarvan hij een der grootste deelhebbers is, zij zal aftreden en het Parnellistisch weekblad *United Ireland* in een dagblad zal veranderen.

Thans heeft de redactie van het *Belfast Morning News*, het eenig belangrijk Parnellistisch orgaan in het graafschap Ulster, Parnell verlaten en verlangt, dat Dillon of O'Brien de leiding der partij op zich nemen.

— In de troonrede tot sluiting der parlementszitting wordt gezegd, dat de betrekkingen met alle mogendheden voortdurend vredelievend en vriendschappelijk zijn. Het sluiten der verdragen met Portugal over Oost-Afrika en met Italië over Noord oostelijk Afrika wordt gemeld. De onderhandelingen met de Ver. Staten in zake de Behringzee zijn ver gevorderd, maar nog niet tot een besluit gekomen. Er wordt opgemerkt, dat de Fransche kamers nog niet hare goedkeuring hebben gehecht aan de overeenkomst met Engeland, om het geschil over New-foundland door een scheidsgerecht te doen beslissen, en dat ook de ratificatie der besluiten van de conferentie omtrent het Noordzee-tractaat is uitgebleven. Over Duitschland wordt niets gezegd. In den toestand van Ierland is volgens de rede eene belangrijke verbetering waar te nemen.

— Den zevenden Aug. zijn de Iersche afgevaardigden Dillon en O' Brien na volbrachten straftijd (ze werden in het bekende Tipperary-proces wegens aanhitsing tot oproer veroordeeld) uit de gevangenis te Galway ontslagen. Nauwelijks hadden ze de poorten der gevangenis achter zich, of men haalde hen weder in de politieke agitatie, en in antwoord op een hun aangeboden adres van gelukwensching, verklaarden beiden zich zoo beslist mogelijk tegen Parnell. Dillon, gelijk men weet, zal nu het leiderschap der anti-Parnellisten op zich nemen.

Zwitserland.— De feesten te Schwyz, ter herdenking van het 600 jarig bestaan van het Zwitsersche Eedgenootschap, zijn ondanks den regen toch gevierd en naar omstandigheden nog goed afgeloopen. Met name ook het allegorische feestspel, in eene reeks van „ levende beelden" eene voorstelling gevende van de hoofd-gebeurtenissen in de geschiedenis of de sage van Zwitserland : het schot van Tell, de eed op den Rütti, de dagen bij Morgarten, en Mürten, enz., enz., alles besloten door eene huldiging der Helvetiesche maagd door al de medewerkenden.

Geroemd wordt zeer de feestrede van president Welti, waarin deze er o. a. op wees hoe Zwitserland sedert nagenoeg 100 jaren niet meer in een buitenlandschen oorlog betrokken werd en derhalve eigenlijk niet meer in de gelegenheid is geweest, om te toonen of het sterk genoeg is zich te handhaven. Niettemin geniet Zwitserland niet alleen de waardeering, maar ook het hoogvereerende vertrouwen van alle beschaafde Staten van den geheelen aardbol, die ook de voor het wereldverkeer in het leven geroepen inrichtingen onder de Zwitsersche bescherming plaatsen. De redenaar beval vooral eene gezonde opvoeding der jeugd, als de draagster der toekomst, het Zwitsersche volk dringend aan. Vreugde-vuren op alle Zwitsersche bergtoppen maakten de avondfeestviering tot iets recht dichterlijks en tooverachtigs.

Oostenrijk.—Met Weenen als hoofdzetel heeft zich een vereeniging van Katholieke letterkundigen en geleerden gevestigd, onder den naam van *Leo-Gesellschaft*. Het doel is jaarlijksche Congressen te houden, prijsvragen uit te schrijven, het houden van lezingen over wetenschappelijke onderwerpen en het verspreiden van katholieke lectuur, op het gebied van wetenschap, letteren en kunst.

Rusland.—De laatste dagen van het verblijf der Fransche marine-officieren in Rusland zijn nog wel het meest teekenend. Terwijl het eskader reeds in Zee is, op weg naar de zuidelijker haven Reval, bevindt admiraal Gervais zich met 55 officieren en 12 matrozen te Moskou, waar hun een onvergelijkelijke ontvangst te beurt viel. In versierde rijtuigen werden zij afgehaald ; Fransche vlaggen wapperden overal in de straten, die zij doorreden, en het was uit de dichte menigte een onophoudelijk gejuich : „ Leve Frankrijk !" De Franschen werden door het volk op de schouders naar de gereedgehouden vertrekken der Slaviansky Bazar gedragen. Wederzijds heerscht de grootste opgewondenheid. O. a. bezigde admiraal Gervais in een toespraak de uitdrukking „ onze ontvangst in den vreemde": maar neen, riep hij uit, wij zij hier niet in den vreemde, wij zijn bij broeders! En op een schitterend avondfeest, den Franschen aangeboden, riep van den kant der Russen generaal Tchernajeff hun toe, nadat de Marseillaise was gespeeld : „Ja, als men bij u het *Aux armes, citoyens !* aanheft, dan zullen ook wij onze bataljons formeeren, van den Weichsel tot aan Kamschatka." Deze woorden wekten onbeschrijfelijke toejuiching. Admiraal Gervais antwoordde er op : „Na hetgeen onder onze oogen gebeurd is, ziet Frankrijk de toekomst met mannelijk vertrouwen tegemoet. Leve de Czaar ! Leve Rusland !" Op bevel van den Czaar zelf had er ter eere van de Franschen een wapenschouwing over twee divisiën plaats. Admiraal Gervais werd met een salvo van 64 kanonschoten begroet, en zijne officieren en matrozen werden door de in twee liniën geschaarde Russische troepen *twintig* minuten lang onafgebroken toegejuicht. De admiraal omhelsde generaal Malakoff, commandant der grenadiers, en werd door de Russische officieren in triomf op de schouders rondgedragen. De *Moskowsky Listock* schijft naar aanleiding hiervan : „ De lichamen der Russen zullen den Franschen eene machtige borstwering zijn."

Na al deze bijzonderheden, en vooral nu het blijkt dat ook het volk overal geestdriftig mededoet, is het duidelijk geworden, dat men niet louter met eene toenadering uit wederkeerig belang te doen heeft maar met eene, zij het ook door de omstandigheden veroorzaakte, levendige sympathie.

Het is te vreezen, dat het stellen van de machtige Fransch-Russische alliantie tegenover het Drievoudig Verbond zal bijdragen tot de bespoediging van de onvermijdelijke geweldadige uitbarsting van Europa.

— De Fransche gezant De Laboulaye heeft den heer Von Giers, minister van buitenlandsche zaken, twee vlaggen overhandigd, die door de Franschen tijdens den Krimoorlog in de kerk van Eupatoria waren buitgemaakt. Het bestuur der Parijsche Notre dame heeft ze afgestaan, om weer in de kerk van Eupatoria te worden opgehangen.

Bij het vertrek van het Fransche eskader uit Rusland zal een Russisch eskader onder bevel van grootvorst Alexis het tot Kopenhagen uitgeleide doen.

— Uit Odessa wordt aan de *Daily News* gemeld, dat krachtens bevel van de gouverneurs van Podolië, Kieff en Volhynië, 25,000 Duitsche en Oostenrijksche ingezetenen aldaar het land moeten verlaten, tenzij zij de Russische nationaliteit aannemen. Daar evenwel alle aanvragen om naturalisatie stelselmatig afgewezen worden, blijft hun niets anders over dan het land te verlaten.

— De Keizer moet, volgens een bericht uit Washington aan de *Times* op aandringen van de Regeering der Ver. Staten gelast hebben, de maatregelen ter verdrijving der joden voorloopig te schorsen. De Amerikaansche gezant te Petersburg slaagde erin den Czaar het verzoek zijner regeering in den vorm eener bijzondere boodschap van den President der Ver. Staten te doen toekomen. Ofschoon officieel werd bericht, dat de schorsing slechts zal duren totdat de Czaar zijne staatkundige raadslieden over de zaak zal hebben geraadpleegd, geloofd men algemeen, dat er een einde aan de jodenvervolging zal komen. De in Amerika aangekomen joden beschrijven het leed, dat hun in Rusland werd aangedaan, als ondragelijk. Zoo werd een gehucht nabij het dorp Viele zonder eenige waarschuwing door Russische soldaten in brand gestoken, waarbij 13 joden omkwamen en 20 zwaar werden gewond. De overgebleven vielen de soldaten aan, die daarop niet bedacht waren en de vlucht namen.

Bulgarije.- Uit Sofia verneemt men, dat prins Ferdinand te Essen batterijen geschut heeft besteld voor een bedrag van vijf millioen mark.

Turkije.— Naar de *Times* uit Parijs verneemt, is de Egyptische quaestie eene nieuwe phase ingetreden. Zekere vijanden van Engeland wisten den Sultan te beduiden, dat de Onderkoning slechts Engeland's speelpop is, die des Sultan's gezag in Egypte telkens meer ondermijnt. Daarom behoorde de Sultan den Onderkoning af te zetten en te vervangen. Dit zou Engeland in groote moeielijkheden brengen, daar het of Tewfik als rebel tegen den Sultan na zijne afzetting zou moeten steunen, of eenen opvolger gedoogen, die slechts het werktuig van den Sultan ware. Deze raadgevingen zijn mede gericht tegen den Driebond. Zij zouden bij den Sultan gehoor vinden, omdat zij ingaan tegen Engeland's bezetting van Egypte.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 28 Agosto

Londres.—Awor koe e tempoe desfavorable a pasá, e escuadra francés a sali bai. Almirante Gervais a invitá escuadra inglés di visitá Cherbourg, na Octubre. E almirante inglés a aceptá.

Nan ta bisá koe e conducta di España tocanti e alianza franco-ruso ta consecuencia di su acción diplomática na Marruecos.

Toer courant ta denunciá e medio, empleá bao di nomber de relación comercial, pa mandá productonan estranhero na antiljanan como productonan nacional.

New-York.— Situación di gobierno chileno ta empeorando.

Revolucionarionan a cercá Balmaceda, koe a coeminsá ehercé su venganza, matando sesenta hoben di promé familianan di Valporaiso. Insurrectonan ta dispuesto di vingá nan di mes manera.

29 Agosto.

Paris.—Un tempestad pisá a rancá dak di 20 cas.

Gobierno italiano a resolvé di mandá un escuadra bai rio Amariljo, pa motiboe dje persecucionnan koe tabatin na China contra estranheronan.

Londres.—Courant *Freemans* di Dublin lo sostené e partido anti-parlenista.

Den un carta di Gladstone, él ta denunciá wega i poestamentoe como un crimen nacional, koe ta aumenta dia pa dia.

Madrid.—Cámara di Comercio di Barcelona lo no asistí na e reunión pa protestá contra e tratado coe Estados Unidos.

Nan a descubri un complot républicano na Cadix. Tin 14 anarquista arrestá, i bao di nan, Salvochia.

New-York.—Población di Canadá a aumentá den 10 anja coe 11½ por ciento únicamente, según nota toemá.

Un desgracia coe ferrocarril na North Caroline a causá morto di 20 persona.

31 Agosto

Londres.—Courant *Standard* ta aconsehá di importá maisji na lugar di trigo.

Nan ta doena nobo koe cerca Sidney tabatin un colisión di dos barcoe; 26 hende a perecé.

Un telegrama di Otowa ta bisa koe un proposición pa censurá gobierno riba abuso di poder, tabata rechazá pa 95 voto contra 92.

La reina di Rumania ta sufri di un afección na su wesoe di lomba.

Madrid.—Sagasta ta aconsehá un politica di prudencia pa evitá dificultad coe otro terranan i pa ta capaz di socorré colonianan.

New-York.—Ultima noticianan di Chili ta bisa koe Valparaiso a entregéle na insurrectonan. Almirantenan francés, alemán i inglés ta mantené orden.

Spanja a combiní di admití na Antiljanan spanjó, productonan di Canadá te ora e tratado cabá.

2 Setiembre.

Paris.—Emperatriz di Rusia a bai Copenhaga bai visita rei i la Reina di Dinamarca.

Rei di Italia a sali di Roma pa bai Mondori pa él asisti na inauguración di un monumento erigí na memoria di Victor Emanuel. Tin un amnistía general doená pa toer delito politico.

New-York.—Según noticianan di Chili, presidente Balmaceda a huí bai Buenos Aires coe un suma considerable di placa: e presidente nobo eligí a bai scondé bordo di un barcoe alemán.

Gaceta di Madrid ta bisa koe Gobierno tin idea di stop toer e tratadonan koe ta expirá dia 1° di Julio próximo.

Rio Janeiro. *1 Set.*—Awé nan a inagurá e cable nobo di *Société Française* koe ta uni Brasil coe Europa, via New-York.

2 Set: anochi.

Paris.—Bélgica tin idea di declará Amberes i algún otro lugar más, porta liber.

Nan ta bisa koe president Carnot a firmá un decreto concediendo un miljón franco pa víctimanan dje orkaan di Martinique.

Noticia ta circulá koe emperatriz di Austria a bira loco.

E disposicionnan, prohibiendo importación di carni di porco americano na Alemania, ta anulá.

Londres.—Riba súplica di Rusia, Sultán a concedé barcoenan ruso, paso liber den Dardanelonan.

St. James Gazette ta considerá e hecho ayí como un dje nan di más importante di último tempoenan, pa motiboe dje antecedente koe esai ta establecé.

Un tromba (hoos) a reventá na Japan, matando 200 hende.

New-York.—Ta probable koe e cogemntoe di Balmaceda bordo di un barcoe di guerra, lo trecé disgusto coe Inglaterra. Balmaceda tabatin un gran cantidad di efecto i di placa cerca dj'éle.

Antayera nochi.

Londres.—Courantnan austriaco i alemán ta masjá excitá riba e cuestion di Dardanelonan. Nan ta bisa koe nan no ta keré e noticia ayí, ma nan ta soponé koe si ta cos sali ta verdad, esai lo trecé complicación terrible den Europa.

Un tempestad pisá a destruí cosecha di Inglaterra i di Irlanda completamente. Masjá barcoe ta peligrá ribe c^sta.

Un telegrama di Otawa ta participá koe subsecretario di estado Chapleau, a declará, koe e Comité pa examiná e cuentanan presentá, a haci e testigonan i e piezanan hustificativo desaparecé.

Madrid.—Sagasta no a aceptá e invitación pa e comementoe na Santander, pa él no hayéle den necesidad di doena su opinión riba cuestionnan internacional i colonial.

New-York. — Courantnan di Berlin ta altamente satisfecho di caída di general Balmaceda.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Aug.	2	Sept.	3	Sept.	15	Sept.	26	Oct.	7	Oct.	17
Komt aan te CURAÇAO	„	28	„	10	„	22	Oct.	3	„	14	„	24
Vertrekt van „	„	29	„	11	„	23	„	5	„	15	„	26
Komt aan te PTO. CABELLO	„	30	„	12	„	24	„	6	„	16	„	27
Vertrekt van „	„	31	„	12	„	24	„	6	„	16	„	27
Komt aan te LA GUAYRA..	Sept.	1	„	13	„	25	„	7	„	17	„	28
Vertrekt van „ ..	„	5	„	18	„	30	„	10	„	21	„	31
Komt aan te PTO. CABELLO	„	6	„	19	Oct.	1	„	11	„	22	Nov.	1
Vertrekt van „	„	7	„	19	„	1	„	12	„	22	„	2
Komt aan te CURAÇAO	„	8	„	20	„	2	„	13	„	23	„	3
Vertrekt van „	„	9	„	22	„	3	„	14	„	24	„	4
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	10	„	23	„	4	„	15	„	25	„	5
Komt aan te NEW-YORK..	„	16	„	30	„	10	„	21	Nov.	1	„	11

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Aug.	29	Sept.	11	Sept.	23	Oct.	4	Oct.	15
Komt aan te CORO..........		30		12		24		5		16
Vertrekt van „	Sept.	6		19		30		11		21
Komt aan te CURAÇAO......		7		20	Oct.	1		12		22

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Aug.	29	Sept.	10	Sept.	22	Oct.	4	Oct.	14
Komt aan te MARACAIBO......		30		11		23		5		15
Vertrekt van „	Sept.	7		19	Oct.	1		12		22
Komt aan te CURAÇAO......		8		20		2		13		23

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao